

Sygnatura akt IV Ka 221/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Ewa Rusin (spr.)
Sędziowie :	SSO Waldemar Majka SSO Elżbieta Marcinkowska
Protokolant :	Agnieszka Kaczmarek

przy udziale Władysławy Kunickiej – Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2014 roku

sprawy J. K.

oskarżonego z art. 286§1kk

z oskarżenia subsydiarnego (...) Sp. zo.o. w Ś.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 11 grudnia 2013 roku, sygnatura akt II K 837/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe związane z postępowaniem odwoławczym, w tym wymierza 300 złotych opłaty za to postępowanie.

Sygn. akt IV Ka 221 / 14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Świdnicy wyrokiem z dnia 11 grudnia 2013r. sygn. akt II K 837 /12:

I. oskarżonego J. K. uznał za winnego tego że, w dniu 17 czerwca 2005 roku w Ś., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) spółkę z o.o. w Ś. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w ten sposób, że po uprzednim wprowadzeniu zarządu tej spółki w błąd co do możliwości i zamiaru wywiązania się z terminów płatności za dostawę żurawiny błotnej mrożonej w ilości 16.000 kg, w cenie 6,06 złotych za kilogram, łącznej wartości 10.3747, 20 złotych i żurawiny wielkoowocowej w ilości 4000 kg w cenie 5,12 złotych za kilogram, łącznej wartości 21.913, 60 złotych, zakupił ta żurawinę, dokując przed dostawą zapłaty zaliczki w kwocie 9.000 złotych – zamiast umówionej kwoty 25.132,16 złotych, zobowiązując się do uiszczenia w ciągu trzech dni od dostawy brakującej części zaliczki, tj.

kwoty 16.132, 16 złotych, a w terminie 30 dni od daty dostawy reszty należności, tj. kwoty 100.528, 68 złotych, po czym w tych terminach z przyjętych zobowiązań nie wywiązał się, tj. występku z art. 286 § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie wyżej wymierzonej oskarżonemu J. K. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 4 (czterech);

III. na podstawie art. 626 § 1 kpk i w zw. z art. 627 kpk zasądził od oskarżonego J. K. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym kwotę 426, 46 złotych tytułem wydatków, a na podstawie art. 2.1 pkt 4 ustawy o opłatach w sprawach karnych wymierzył mu opłatę w kwocie 300 złotych.

Z wyrokiem tym w całości nie pogodził się oskarżony, wnosząc apelację za pośrednictwem obrońcy z wyboru.

Apelujący wyrokowi zarzucił:

1) rażąco obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na jego treść, tj. art. 167 i 193 kpk w zw. z art. 2 § 2 kpk poprzez zaniechanie przeprowadzenia z urzędu dowodu:

a) z ksiąg rachunkowych przedsiębiorstwa prowadzonego przez oskarżonego oraz powołania biegłego z dziedziny rachunkowości celem zbadania tychże ksiąg, podczas gdy przeprowadzenie takiego dowodu było konieczne w celu ustalenia, czy oskarżony miał w okresie objętym zarzutem obiektywną możliwość wywiązania się z zaciągniętych względem (...) Sp. z o.o. zobowiązań;

b) z opinii biegłego rzeczoznawcy na okoliczność ustalenia rynkowej wartości otrzymanej przez oskarżonego od (...) sp. z o.o. żurawiny, celem zbadania rzeczywistego rozmiaru wyrządzonej szkody, co było konieczne dla prawidłowego miarkowania wymierzonej kary;

2) obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na jego treść, tj. art. 170 § 1 pkt 5 kpk w zw. z art. 4, 5 § 2 i 6 kpk, poprzez bezpodstawne oddalenie wniosków dowodowych zgłoszonych przez obrońcę w piśmie z dnia 10 września 2013 roku zmierzających do wykazania korzystnych dla oskarżonego okoliczności, które mogłyby skutkować ustaleniem, że zarzucane oskarżonemu działanie nie zawiera znamion czynu zabronionego;

3) obrazę przepisów postępowania, tj. art. 424 § 1 pkt 1 kpk, poprzez niewskazanie w treści uzasadnienia wyroku dla czego Sąd I instancji nie widział potrzeby przeprowadzenia dowodów wnioskowanych przez obronę;

4) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że oskarżony działał w bezpośrednim zamiarze wprowadzenia w błąd (...) sp. z o.o. co do zamiaru i możliwości wywiązania się z terminów płatności wynikających z zawartej umowy, podczas gdy gruntowna i rzetelna analiza zgromadzonego materiału dowodowego nasuwa wniosek, iż w najgorszym wypadku oskarżonemu można przypisać zamiar ewentualny ;

a w konsekwencji powyższego

5) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że oskarżony dopuścił się popełnienia czynu opisanego w art. 286 § 1 kk, w sytuacji gdy szczegółowa analiza materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania prowadzi do wniosków zgoła odmiennych.

W związku z powyższym apelujący wniósł o:

1) zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu

ewentualnie o

2) uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Przeciwnie oczekiwaniom apelującego stwierdzić kategorycznie należy, że Sąd I instancji zgromadził pełny materiał dowodowy, a następnie poddał bezbłędnej ocenie, stosując wszystkie kryteria ustawowe z art.7 kpk, stąd poczynione ustalenia faktyczne są obiektywne i jedynie trafne, stanowią właściwą podstawę wyrokowania. Ostateczny wniosek o sprawstwie oskarżonego J. K.co do zarzucanego mu występkę oszustwa z art. 286 § 1 kk mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów, w żadnym wypadku nie można mu zarzucić dowolności, zaś wyjątkowo obszerne i wyczerpujące uzasadnienie pisemne wyroku odpowiada wszystkim wymogom art. 424 kpk. Motywy te nie wymagają poszerzenia, Sąd Okręgowy aprobuje je w całej rozciągłości.

Zdecydowanie chybiony pozostaje zarzut obrazy przepisów postępowania przez zaniechanie przeprowadzenia z urzędu dowodu z ksiąg rachunkowych prowadzonego przez oskarżonego przedsiębiorstwa oraz powołanie biegłego z dziedziny rachunkowości celem zbadania tych ksiąg na okoliczność ustalenia, czy oskarżony miał w okresie objętym aktem oskarżenia obiektywną możliwość wywiązania się z zaciągniętych względem firmy (...) zobowiązań. Prowadzenie takiego dowodu jest całkowicie zbędne, skoro sam oskarżony w swych wyjaśnieniach wprost opisywał trudną sytuację finansową swojej firmy, wynikającą z nietrafionych kontraktów w okresie poprzedzającym zawarcie umowy z W.- m. in. poniósł znaczne straty z tytułu zakupu w marcu 2005r. węgla drzewnego firmą w P., dalej w kwietniu 2005r z racji zakupu tarcicy sosnowej oraz z tytułu zakupu 10-ciu samochodów kielków słodowych na Ukrainie, który to towar wymagał kosztownego uzdatnienia. Oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę z braku środków na wywiązanie się z zobowiązania na rzecz W., bowiem najpierw przekonywał o swej znanej marce handlowej, sugerując status spółki giełdowej (zbieżność nazwy ze znaną dużą spółką giełdową (...) najwyraźniej nie była przypadkowa), choć faktycznie prowadził działalność jednoosobowo, a siedziba firmy znajdowała się w małym mieszkaniu. Z chwilą dostawy towaru (zaledwie 7 dni po zawarciu umowy) oskarżony nie posiadał środków na zapłatę nawet 20 procent ceny umowy jako przedpłaty za dostarczony mu przez W. towar, zwodził pokrzywdzonego zapłatą brakującej kwoty ponad 15-u tys. zł w terminie kolejnych 3-ch dni, z czego także się nie wywiązał. Powyższe fakty, ustalone przez Sąd I instancji także na podstawie wyjaśnień oskarżonego, nader dobitnie świadczą o złej sytuacji finansowej oskarżonego w chwili zawarcia umowy z pokrzywdzonym.

Całkowicie błędnie apelujący zarzucił brak powołania biegłego rzeczoznawcy celem ustalenia rzeczywistej wartości rynkowej dostarczonej żurawiny. Przecież oskarżony z chwilą dostawy towaru nie kwestionował jakości żurawiny. Zarzut ten jawi się jako wręcz rozpaczliwa linia obrony także i z tego względu, że od przedmiotowej dostawy upłynęło blisko 9 lat, a oskarżony zbył przedmiotowe owoce nieustalonej osobie (firmie) i w nieustalonym czasie.

Oddalenie wniosków dowodowych (zarzut 2) apelacji) także nie dowodzi obrazy prawa procesowego. W toku poprzedniej procedury apelacyjnej obrońca oskarżonego domagał się przeprowadzenia nowego dowodu w postaci zeznań pracownika firmy (...)R. B., który miał prowadzić z oskarżonym negocjacje dotyczące zakupu żurawiny, zakupionej właśnie u pokrzywdzonej firmy (...). Jako że dowód ten dotyczył istoty sprawy, bo zdaniem obrony miał potwierdzić, że oskarżony miał realną ekspektatywę zbycia żurawiny firmie (...)bezpośrednio po jej dostawie przez pokrzywdzonego i tym samym zapłaty ceny zakupu w umówionym terminie, poprzedni wyrok skazujący został uchylony i w ramach ponownego rozpoznania sprawy zalecono przesłuchanie wskazanego świadka. Ta czynność została wykonana, ale jej wyniki niestety są dla oskarżonego negatywne. Świadek R. B., zajmujący się kontaktami handlowymi firmy (...)(następcy firmy (...)) nigdy nie zetknął się z oskarżonym i zaprzeczył kontaktom z jego firmą. Przedmiotowy wniosek obrony o przesłuchanie w charakterze świadka tym razem bliżej nie określonego personalnie Prezesa Spółki (...),oraz zażądanie służbowej korespondencji R. B.na okoliczność kontaktów handlowych oskarżonego z tą firmą ewidentnie zmierzał do przedłużenia postępowania, wezwanie sądu do uzupełnienia przez obronę braków formalnych tych wniosków nie zostało wykonane, co skutkowało słusznym ich oddaleniem (k. 534 v. akt). Ponadto skoro oskarżony miał prowadzić korespondencję elektroniczną z firmą (...), to fakt taki może sam wykazać przez

przedstawienie historii własnego konta mailowego. Czemu natomiast miałyby służyć żądanie przedstawienia przez firmę (...)dokumentacji dotyczącej jej kontaktów handlowych z firmą (...), tego już apelujący racjonalnie nie wykazał.

Twierdzenia apelacji (zarzuty 4 i 5) błędnych ustaleń faktycznych co do sprawstwa i zawinienia oskarżonego co do przypisanego mu występku oszustwa nie zostały wsparte jakąkolwiek rzeczową argumentacją, do której Sąd Odwoławczy mógłby się odnieść. Apelujący bowiem nie wskazał, które dowody Sąd Rejonowy ocenił wadliwie i w konsekwencji doprowadziło to do błędu ustaleń faktycznych. Sama słowna deklaracja oskarżonego chęci zapłaty za towar, pozbawiona wsparcia finansowego z jego strony, wynikającego z realnej niemożności wywiązania się z zobowiązania stanowi wprowadzenie pokrzywdzonego w błąd co do możliwości i faktycznego zamiaru wywiązania się z umowy, obliczone na doprowadzenie pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Takie działanie oskarżonego wyczerpało komplet ustawowych znamion występuku kwalifikowanego z art. 286 § 1 kk, co Sąd Rejonowy bezbłędnie wykazał.

W świetle podmiotowo - przedmiotowych okoliczności sprawy, w tym znaczącej kwoty wyłudzenia mienia, faktu nienaprawienia szkody mimo upływu blisko 9-ciu lat od przestępstwa i dyrektyw art.53 k.k brak jest podstaw do uznania, by wymierzenie kary 1-go roku i 6-ciu miesięcy pozbawienia wolności, zatem w dolnej ustawowej granicy zagrożenia, przewidzianego w art. 286 § 1 kk i w dodatku z dobrodziejstwem probacji na okres lat 4-ch, to konsekwencja karna rażąco niewspółmiernie surowa w rozumieniu przepisu art.438 pkt. 4 kpk.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego, należnych Skarbowi Państwa, orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk oraz na podstawie art. 8 i art. 2 ust. 1 pkt.4 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973r. (Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zmianami), obciążając nimi oskarżonego wobec przegrania apelacji.

Z przytoczonych względów orzeczono jak w wyroku.